

عنوان مقاله:

اصول روش های تعلیم و تربیت کودکان استثنایی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جواد عبدالوند - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی

رضا محمودی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی

موسی سعیدی - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی

محمد اسفندیاری نژاد - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در همه ی جوامع بشری، افراد از لحاظ ذهنی، جسمی، فکری، روحی و... در سطوح مختلفی قرار دارند و گاه حتی ممکن است دچار نواقصی نیز باشند. همچنین آموزش و پرورش موظف است که شرایطی را فراهم آورد تا همه ی افراد بتوانند از امکان تحصیل و آموزش بهره مند شوند. لذا آموزش و پرورش افرادی را توان آموزش به صورت عادی را ندارند در گروه هایی تحت عنوان کودکان استثنایی قرار میدهد و امر آموزش را در قبال آنان به عمل میرساند. کودکان و دانش آموزان استثنایی، یعنی افرادی که به دلایل خاص جسمانی، ذهنی، عاطفی و روانی نمی توانند از برنامه های عادی آموزشی به نحوی مطلوب بهره مند گردند. مطابق ارقام و آمار بین المللی حدود 10 الی 15 درصد از کل دانش آموزان سنین مدرسه رو در هر جامعه ای به نحوی از انحا نیاز به برنامه های آموزشی ویژه دارند. لذا همواره تعلیم و تربیت کودکان استثنایی مورد توجه اندیشمندان و کارشناسان بوده است که چگونه میتوانند آن را به نحوی بهتر و نیز آسان تر برای معلمان و دانش آموزان استثنایی به اجرا در بیاورند. در این مقاله که به شیوه مروری و با استناد به منابع کتابخانه ای گردآوری شده است سعی بر آن داریم تا ضمن آشنایی با کودکان استثنایی، طبقه بندی و انواع آن ها، دریابیم که چگونه میتوانیم در امر تعلیم و تربیت کودکان و نوجوانان استثنایی بیش از پیش موفق باشیم.

کلمات کلیدی:

آموزش ، استثنایی، کودکان، معلم، مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1012260>

